

Soubor Sedmi Slátanin

Filip Mitáš 4. F

Hořící koťátko

Nemám tušení
Chutnají mi pečení i sušení
Buď zticha
Au, moje mícha
Nejez mi nohy
Neurážej moje bohy
Hoří mi kotě
To tě
Ale asi nezajímá
Jímá
Mě hrůza
Pane, vy jste lůza
Crrr cvrček vrčí
Sýr se krčí před koláčem
Zkusím ho uhasit pláčem
Nebo karabáčem?
Na čem
Si visí smysly
Syslí?
Na háčku?
Tři sta dvacet sedm malých kartáčků
Ve slinivce
Neplet'te si list a jednotlivce
Už se škvaří
Víte vůbec, jak se mlži páří?
Ach, topení
Kráva mi plave v koleni
Jsou tu hosté
Už je srsti prosté
Přístroj hasící
Směnil jsem s lasicí
Vlasy
Mi kvasí
Emocemi
Ono chce mi
Zpívat, ale nemůže
Už je bez kůže
Ne. Ano? Ano! Ne.
Mé zařízení je výkonné
Už mi jenom zaneřádí plíci
Jako popel doutnajících

Mrznu

Je mi zima

Je mi fakt zima

Je mi fakt velká zima

Je mi fakt opravdu velká zima

Je mi fakt opravdu nechutně velká zima

Říkám, že je mi zima, nemohli byste konečně zavřít to okno?!

Pí

Kolkot sedí na kanapi
Než ho papundekl lapí
Smějící se čapí drápy
Kolokol si churalepí
Ťuky, ťuky, klepi, klepi
Statní ostrorepi slepi
Mocné, velemocné chlupy
Šmíst si žalosmutně úpi
Chrotopapolupy kupí
Nepřenosný dusot s opy
Zezelenal, zrak svůj klopí
Už se v giblu kopy topí

Vánoční splín

Šestnáct hodin, už se stmívá
Šestnáct třicet, padla tma
Svět o bezcennosti zpívá
Ač mě něha líbat má
Místo bílé vidím šedou
Potom černou a už nic
Tvář mám zmrzlou, ztuhlou, bledou
Hnus je slyšet ze zvoníc
Zástup chmur mi líbá čelo
Slečna úzkost hladí líc
Smutno do ucha mi pělo
Temní běží do ulic
Zastaví před každým domem
„Dobrý večer, mohu dál?“
V těle zesláblém a chromém
Že by ruku nepodal
Málokdo je dovnitř pouští
Ti, kdo ano, litují
Chýše jen tak neopouští
Činí, až pak putují
Varuji vás, je to léčka
Strachujte se těchto dní
Někdo s úsměvem je přečká
Pro jiné jsou poslední

Inzerát

Potřebuji sekačku, sekačku s ostrou strunou. V hledáčku mám pár, však nabídky se sunou až běda. Mně to zkrátka nedá a není to jen zkratka, je to cesta. Hřích si na mě sedá, což se trestá. Chci sekačku za souseda...

Kvakoň

Tiše kluše kolem souše
Jezírky, vodními toky
Oháňkou se brání mouše
Pochod, běh i dlouhé skoky
Jablka rád v sadech kouše
Lesklá šíje, pevné boky
Hřívá lichokopytníka
Skrývá nevídané taje
Stará báje jasně říká
Že si s ní cos vskrytu hraje
Hnáty obojživelníka
Pod nímž oř se tiše kaje
Na palici dřepí tichá
Avšak když se lehce smráká
Z nejtemnějších útrob břicha
On si řehtá, ona kváká
Co se navždy v jedno smíchá
Nic od sebe neodláká

Kolem podzimu

Kola už uhání
Kola se točí
Tajemné posláni
Leskne se v očích
Slunce jak ze zlata
Hladinou nebe
Dušička dojatá
Vánek ji zebe
Listí jak z obrázku
Z korun k nám slétá
Pokrývá oblázků
Vadnoucí vzkvétá
Oblaka zahalí
Svit hvězdy denní
Krajinu zabalí
V šedivém snění
Náhle již z obzoru
Rudá jen sála
Znajíce pokoru
Luna svit dala
Kulatá, stříbrná
S úsměvem jemným
Nálada jiskrná
Nad světem temným
A kola uhání
Stále se točí
Něžné však volání
Pro dnešek končí

Autorské dodatky k jednotlivým textům

Hořící koťátko

Dadaistická skladba s jednoduchým ba primitivním motivem, který je obalený spoustou nahodilých frází, jež samy o sobě nesou nějaký, byť často dost zvláštní, význam, ale navzájem spolu nikterak nesouvisí

Mrznu

Strohé, přímočaré a repetitivní řádky s postupnou gradací a konečným vyvrcholením, mělo by se jednat o čisté zachycení situace bez jakýchkoli přidaných prvků

Pí

Nonsensový text zaměřující se primárně na dvojhlásku zmíněnou v názvu, vznikl během nepříliš záživné internetové konverzace pro její zpestření

Vánoční splín

Smutné verše zachycující vánoční čas z trochu jiného, ponuřejšího úhlu, staví se proti všeobecně preferovanějšímu opěvování těchto svátků

Inzerát

Krátká báseň pojednávající o chorobné závisti, aby vzhledem připomínala obyčejný inzerát, neseťkáme se zde s žádným odřádkováním a struktura rovněž není zcela striktně dána

Kvakoň

Jedná se o veršovaný popis smyšleného mytologického stvoření

Kolem podzimu

Impresionistická báseň zachycující krásy podzimu z pohledu cyklisty, odkazuje na konkrétní zážitky